Siin ellas, paar kümmekonda aastat teed üks mees kes weikest saart olli rendi peale wõtnud ja seal põldu harris ni palju kui sedda olli, agga muul ajal omma laewaga käis merrereisus. Temmal olli ommal weikene jaht, miska ta mandri ja saarte wahhel purjetas, wõra prahhi koormaga ehk omma põllu wiljaga, mis sündis müa. Naese holeks jäi siis koddune maja pidda-minne. Möllemad ollid truid, möllemail üks meel ja südda, enneste ja perre wahhel allati üks lahke rahhu. Maddis Makarlan (se olli mehhe nimmi) olli löbbus köikide wastu; liggimessi püdis ta aidata palju jõud andis; temma sõnna olli mehhe sõnna ilma kawwalusseta; agga mis tedda weel ausamaks teggi, olli se: ta olli Jummala kartlik mees, tõssine ristiinnimenne, kellel röõm olli Jumma-la sõnnast, kes köik head ja köik willetsust pal-wes Jummala ette töi, kes omma naese ja per-rega igga pääw pühha kirja lugges. Arwaste kül juhtus, et sealt kihhelkonna õppetaja wõis sare rahwast watama tulla, sest sari olli kihhel-konna järrel suur hulk. Se eest püdis Maddis isse igga pühhapäwal, kui agga ilmad ja tuled wähhä lubbasid, surema Skie sare minna, kus weikene lin olli ja linnas kirrik. Naene läks siis ennamiste kasa ja üks ossa perred ka. Warra hommiku nähti nõnda Maddikse laew kaljude wah-

helt wäljatullema ja Skie pole purjetama. Need päwad, millal siis pühhas kojas wõisid Jumma-lat tenida, ollid Maddikse melest õiete tähtpäwad. Kas Krõõt, temma naene, sel ajal Jummalat ja temma sõnna armastas, — kes teab sedda õõlda! Inimenne ei näe, mis teise süddames on. Sedda teame, ta armastas omma meest süddamest, läks hea melega mehhega jutlust kuulma, näggis ka rõmuga kuulma, kui mees taewa rigist kõnneles; — ommeti agga ei olnud taewa riik weel mitte temma kõige üllem murre. Majapiddaminne, ig-gapäwane teggeminne ja tõ, se olli weel temma üllem assi, köik mu assi jäi taggasi ja olli selle wastu nagu kõrwale jäetud. Krõõt tundis ewan-geliumi armu õppetust, ja töe sõnna hea seme olli temma sisse külwatud, agga karta olli wägga, et hea seme ei saaks ärralämmatatud ehk ärratallatud temma südames. Wata, siis wottis Jummal isse kätte, sedda semet iddanema ja kasiwama sata. Jummala hallastus teggi sedda, — agga kül näeme: ta piddi semet enne willetsusse silmawega kastma.

Jubba pannime tähhele, et Maddikse ammet olli, laewaprahti weddada mandri ja saarte wahhel. Olli temmal nüüd pitkem te ärrakäia, ehk ollid tuled wastased, ehk wiitsid toimetamised ennam aega, siis juhtus mittu korda, et Maddis päwa kaks kolm kottu ärra olli. Agga Krõõt, kui ta